

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 31 maja 2017 roku powód wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, aby pozwany, (...) S.A. z/s w Ł. zapłacił na rzecz powoda (...) Publicznego Szpitala (...) we W.:

-kwotę 801 085,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 15.04.2016 roku do dnia zapłaty,

-koszty postępowania sądowego w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty, względnie w tym terminie wniósł zarzuty.

W przypadku wniesienia przez pozwanego w terminie zarzutów od nakazu zapłaty albo przekazania sprawy do postępowania zwykłego powód wniósł o:

-zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 801 085,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 15.04.2016 roku do dnia zapłaty,

-zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pozew k.2-7)

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 14 czerwca 2017 roku Sąd Okręgowy orzekł o żądaniu pozwu.

(nakaz zapłaty k.66)

Od nakazu zapłaty pozwany wniósł zarzuty, wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na podstawie art. 84 k.p.c. pozwany wniósł o zawiadomienie o toczącym się postępowaniu i wezwanie do udziału w sprawie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

(zarzuty k.74-89)

Zawiadomiony nie wstąpił do sprawy niniejszej.

(bezsporne)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13.06.2014 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu wydał wyrok w sprawie I C 1995/13 w którym oddalił dochodzone roszczenie przez (...) S.A. od (...) Publicznego Szpitala (...) we W..

(wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu wraz z uzasadnieniem k.20-30)

Na skutek apelacji wniesionej przez (...) S.A. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 17.03.2015 r., w sprawie I ACa 33/15 zmienił wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 13.06.2014 r. w sprawie I C 1995/13 w punktach I i II w ten sposób, że zasądził od Pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) we W. na rzecz Powoda (...) S.A. w Ł. kwotę 606 297,09 zł złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 8.08.2013 r. do dnia zapłaty oraz koszty postępowania w kwocie 37 515,00 zł(pkt 1 wyroku) oraz koszty postępowania apelacyjnego w wysokości 35 715 zł(pkt 2 wyroku).

Szpital dokonał zapłaty należności z wyroku dnia 31.03.2015 r. przelewając kwotę 801 085,51 zł na rachunek (...) S.A. z siedzibą w Ł..

(wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 17.03.2015 r.wraz z uzasadnieniem k.31-40, potwierdzenie przelewu z dnia 31.03.2015 r.k.41)

Niezależnie od dokonanej zapłaty szpital wniósł skargę kasacyjną od wykonanego wyroku. Postanowieniem z dnia 18.02.2016 r. w sprawie V CSK 462/15 Sąd Najwyższy przyjął do rozpoznania skargę kasacyjną.

Wyrokiem z dnia 20.04.2016 r. w sprawie V CSK 462/15 Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w części uwzględniającej powództwo i orzekającej o kosztach postępowania oraz w punktach 2 i 3 i oddalił apelację strony powodowej (punkt I wyroku Sądu Najwyższego).

(postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18.02.2016 r. k.42,wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.04.2016 r. wraz z uzasadnieniem k.43-44,45-51)

Powód wezwał pozwanego do dokonania dobrowolnej zapłaty.

(wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania oraz odbioru k.52-54)

W toku procesu przelewem z dnia 4 lipca 2017 roku, pozwany spełnił świadczenie na rzecz powoda obejmujące żądania pozwu w zakresie należności głównej, odsetek, kosztów postępowania w łącznej kwocie 825 576,14 złotych z zastrzeżeniem zwrotu.

(przelew k.2003)

Aktualnie powód funkcjonuje w ramach (...) Szpitala (...) we W..

(odpis KRS k.1967)

Sąd zważył co następuje:

Powód dochodził w niniejszym postępowaniu zwrotu świadczenia nienależnego.

Świadczenie jest nienależne jest jedną z form bezpodstawnego wzbogacenia.

Zgodnie z art. 410 § 2 k.c. świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.

Na skutek wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, powód przelał na rzecz pozwanego kwotę 801 085, 51złotych.

Niezależnie od spełnienia świadczenia, powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 17 marca 2015 roku, w sprawie sygn.akt I ACa 33/15.

Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2016 roku w sprawie V CSK 462/15 Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego, oddalił apelację (...) S.A. z siedzibą w Ł. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu oraz zasądził na rzecz szpitala koszty postępowania apelacyjnego i kasacyjnego.

Z chwilą zapadnięcia w/w wyroku Sądu Najwyższego odpadła podstawa świadczenia na rzecz pozwanego. Nie ulega wątpliwości, że podstawa świadczenia istniała w dacie jego spełnienia, ponieważ powód był związany prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego.

W sprawie niniejszej zachodzi więc typowy przypadek spełnienia świadczenia, którego podstawa później odpadła. (por. np. wyrok SN z 4 kwietnia 2008r., I PK 247/07, OSNP 2009, Nr 17-18, poz. 233). Roszczenie o zwrot nienależnego

świadczenia powstaje w wypadku trwałego odpadnięcia podstawy prawnej. W niniejszej sprawie świadczenie powoda nastąpiło w oparciu o orzeczenie, które następnie zostało uchylone, a powództwo oddalone.

Powyższe oznacza, że odpadła podstawa świadczenia.

Przesłanki dopuszczalności zwrotu spełnionego świadczenia wymienione są w art.411 k.c. Jedną z nich jest spełnienie świadczenia w celu uniknięcia przymusu. Nie ulega wątpliwości, że wykonanie prawomocnego wyroku następuje w celu uniknięcia przymusu jakim jest wyegzekowanie świadczenia w postępowaniu egzekucyjnym.

Spełnienie świadczenia w sytuacji istnienia tytułu egzekucyjnego, który może zostać zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, a następnie być podstawą prowadzonej przeciwko dłużnikowi egzekucji należy uznać za działanie w celu uniknięcia przymusu.

W toku procesu przelewem z dnia 4 lipca 2017 roku, pozwany spełnił świadczenie na rzecz powoda obejmujące żądanie pozwu co do należności głównej, odsetek, kosztów postępowania w łącznej kwocie 825 576,14 złotych z zastrzeżeniem zwrotu.

Wobec zastrzeżenia zwrotu świadczenia, jego spełnienie przez pozwanego nie wpłynęło na sytuację procesową powoda, który nadal mógł domagać się orzeczenia o żądaniu pozwu. Pamiętać należy bowiem, że zastrzeżenie zwrotu świadczenia, skutkuje obowiązkiem jego zwrotu w sytuacji nie potwierdzenia istnienia należności. Powyższe oznacza także, że spełniający świadczenie kwestionuje istnienie zobowiązania.

W toku procesu sądowego, potwierdzeniem istnienia zobowiązania jest wyrok zasądający świadczenie w określonej wysokości.

(por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu - I Wydział Cywilny z dnia 21 maja 2014 r.,

I ACa 246/14, uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2017 r., IIICZP118/16)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda, którego nazwę oznaczono jako (...) Szpital (...) we W. kwotę dochodzoną pozwem, która stanowiła zwrot nienależnego świadczenia, spełnionego w wykonaniu prawomocnego wyroku sprawie sygn.akt IC 1995/13 Sądu Okręgowego we Wrocławiu, utrzymując w mocy nakaz zapłaty na zasadzie art.496 k.p.c.

Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia następnego po doręczeniu wezwania do zapłaty pozwanemu zgodnie z art. 481 k.c., wobec czego w części nastąpiło oddalenie powództwa w zakresie dochodzonych należności odsetkowych.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na treści art. 98 k.p.c.

Na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 z późn.zm) orzeczono o wynagrodzeniu należnym pełnomocnikowi powoda.